

Meselâ Hac Farizesini ifa eden bir Müslümanın yaptığı hareket nihayet bir mekân değiştirmedir ve fiziki mahiyettedir. Fakat niyet ve o niyete lâhik olan Hak rızası büyük sevap kazanılmasına âmil olmaktadır. Bunun gibi, muharebe bir kıtaldır. Adam öldürme ise başka bir niyetle yapılırsa, günahı ke-bâirdir. Fakat bu, cihad gayesine matuf ise, en büyük sevaba lâyık olur.

İSLÂMİN emrettiği edep yerlerini örtecek şekilde giyinmek için kullanılan kumaş parçası, her ne kadar maddî bir cisim ise de, insanın, hele kadınların iffetini koruduğundan kul ve Allah indinde manevî kıymeti vardır. Bugün İslâmın harimî ismetini emperyalist düşmanlardan korumak için bürünmemiz gereken elbise teknik kalkınmadır. Bu cihadın ihmali ile İslâmı can düşmanlarına çırılçıplak teslim etmenin cezasını asırlarca ibadet etmekle affettirmek mümkün değildir.

İslâm milletlerinin bugünkü halî, bahsettiğimiz teknikî teminattan çok uzaktır. Doğu ve batı bloklarına girmek ve emperyalist kuvvetlerin gölgesine sığınmak İslâmın izzeti ve vekarı ile kabili telif değildir. İslâm devletleri kendi kendilerine yeter hale gelmek için çalışmalı, gerekirse maddî ve manevî güçlerini birleştirerek atom ve feza çağına adım atmalıdırlar.

Ashında bugün Müslümanlara düşen vazife, sadece kendilerini müşkül durumdan kurtarmaktan ibaret de değildir. Esas vazife aynı zamanda beşeriyetin İslâm nimetine kavuşturulmasıdır. Şimdiki haliyle kaldıkları müddetçe Müslümanlar, sadece kendi günahlarını taşımakla kalmayacaklar, beşeriyete Müslümanlığı kabul ettirecek bir—medeniyet seviyesine erişemedikleri ve onların İslâmdan uzak kalmasına sebep oldukları için gayrimüslimlerin de günahına girmeye; bu ağır yük altında da kalmaya devam edeceklerdir.

KALDIKI teknik üstünlük, buna sahip olmayan alemimizi tesiri altına aldığından, Garbın sapık fikirlerini ve tefessüh etmiş ahlâkı da şursuz bir hayran tabakası temin ettiğinden, İslâmın nuru gerçeklerinin yeni nesillerdeki tesiri zayıflamakta, manasını ve istikbalini tehlikeye sokmaktadır. Bu bakımdan fikir mücadelesi ile teknik mücadele devrimizin iki mühim problemi haline gelmiştir.

Müslümanların ihmalleri yüzünden cihad müessesesinin işlemez hale gelmiş olması ve bu yüzden beşeriyetin de vebaline girmiş olmamız, bizlere manevî fetih ve rahmet kapılarının kapanmasına veya son derece kısılmasına sebep olmuştur. Filhakika son zamanlarda İslâmî âleminin yetiştirdiği büyük vefî ve büyük mütefekkirlerin sayılsı epeyce azalmıştır.

Her şeyden evvel, İslâmın mana medeniyeti ile, Garbın madde medeniyetinin sentezini yapacak ve yeni bir medeniyet kuracak kudrette ilmi bir kadro yetiştirilmesi lazımdır. Bu mevzuda erişilecek muvaffakiyet hem Doğuyu, hem de Batıyı kurtaracaktır.

EY KİTAB!

Sen ey Kitab-ı Mübin, sen ey Kitab-ı Hakim!..
Seni tebdil edecek, seni yok edecek kim?!

Ey Kitâb-ı Muallâ, ey Kitab-ı Lemyezel!
Var mıdır şu âlemde seni mahvedecek el?!

Sen ey Kitâb-ı Kerim, sen en Kitâb-ı Sarih!
Seni tahrif edeni göstermiş mi şu Tarih?

Sen ey Kitab-ı Mu'ciz, sen ey Kitab-ı İcaz!
Bozamaz seni âlem, ne yaparsa çok ve az.

Ey Kitâb-ı Küllişey, ey Mecmua-i İrfan!
Görölmüş müdür seni bozacak zemîn, zaman?

Ey Kitab-ı Hakikat, ey Kitab-ı Hidayet!
Her şey senin içinde, her şey sende nihayet.

Ey Kitab-ı Terakkî, ey Kitab-ı Tekâmül!
Seni düstur edende kalır mı illet ve zül?

Ey Kitab-ı Tefekkür, ey mecmua-i Salâh!
Senden ayrılan kimse bulabilir mi felâh?

Ey Kitab-ı Nübüvvet, ey Kitab-ı Uhuvvet!
Seni terkedendenlerde kalır mı kudret kuvvet?

Ey Kitab-ı Belâgat, ey Kitab-ı Risâlet!
Seni bırakan kimse şeytana olur âlet.

Ey Kitab-ı Hürriyet, ey Kitab-ı adâlet!
Sana uymayanların sonu elbet afâlet.

Ey Kitab-ı Mübeyyin, ey Kitab-ı ins ü Cin!
Sana bağlaunmyanda kalır mı iman ve din?

Ey Kitab-ı Asâlet, ey Kitab-ı Cesaret!
Seni Hak bilmiyenin âkîbeti esaret.

Artık ey Yüce Kanun, artık ey Ulu Kitab!..
Sana hep âsî olduk, yorulduk, düştük, bitab.

Hastayız, yaralıyız, artık bize derman ol!
Sapmışız, sapıtılmışız, göster bize doğru yol!..

Timurtaş UÇAR